

EL POBLE CATALÀ

Director: PERE COROMINAS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XIII. NÚM. 39517

BARCELONA, DIMECRES 16 DE FEBRER DE 1916

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

EL PORT FRANCO

El per què d'algunes protestes

Les extremitats d'algunes comarques espanyoles contra la concessió del port franc a Barcelona son més dignes de llàstima i de compassió que no pas d'odi.

Moltes d'elles protesten ara inconscientment, donant força, sense sapiguer-ho, no als propis interessos que's pensen que quedarán perjudicats amb la concessió, sinó als d'uns quants senyors que dominen política i econòmicament en aquelles encontrades a benefici dels seus agiotismes d'acaparador.

Altres estan indignament empreses a la corrent protestatària per un vergonyant esperit d'anticatalanitat que s'ampara de suposats perjudicats i de fraus hipotètics per a indicar futures anomalies que la realitat desmentirà aixís que's posi en pràctica.

No pòques son víctimes d'una ingenua confusió de límits i atribucions corresponents a la nova franquicia i no se n'adonen de la equivocació en que cauen al creure's perjudicats per una disposició que'n definitiva, i a no trigar gaire, haurà de redundar en evident benefici propi, per que les seves repercussions econòmiques es farán sentir fecundament per tot Espanya.

Si tot això no estigués ja demostrat de ple a ple amb el formidable alegat que les il·lustres personalitats tècniques de Catalunya i les importants entitats econòmiques de la mateixa han formulat en la seva campanya en pro de la concessió de referència, ho deixaba clar fins a lo indismissible la conformitat dels elements que's varén assenyalar oficialment com representants d'aquests mateixos interessos que's volen presentar com a perjudicats i que formaren part de la Comissió parlamentària que va dictaminar sobre això.

Ho demostraria també l'acord, comú per una i altra banda d'elements, d'establir determinades prohibicions en el manipuleig i intromissió de mercaderies en la Zona neutral, l'experiència contundent i incontrovertible de lo que ha passat a Cadix des de que allí es té exactament el mateix que ara es tracta de donar a Barcelona.

Son, doncs, dignes de compassió aquestes comarques protestàries per que malgasten energies en un esforç equivocat, inútil i, potser perjudicial; però ho son encara més per que, com queda dit, en bona part d'elles el que's fa amb aquesta actuació és protegir i salvaguardar els interessos particulars de quatre senyors que s'apropien de la trista i atressada situació de les mateixes, de la miserable retribució de la ma d'obra i del general estat d'atràs i de resignació,

per a realitzar grans negocis a costa de la riquesa nacional i, en particular, de la d'aquestes mateixes comarques que inconscientment els defensen.

Perque després de les corresponents excepcions i de les degudes garanties que ja s'han tingut en compte, l'únic perjudici real i efectiu que ha de produir la concessió de referència, és per als que troven les seves ganancies en aquest estat de retràs que'ls permet una producció, lliure d'angoixoses i difícils competencies, facil de preu en els factors que hi concorren i estable en el tipu alcat de venda, que totes aquestes circumstancies els hi donen en el mercat.

La zona neutral com una conseqüència de l'activitat i l'energia de Catalunya, que's daleix per aprofitar totes les combinacions que poden accelerar la producció i els seus beneficis, ha d'ésser i és a tot arreu un motor de riquesa general i del seu expandiment que, com és natural, revoluciona, trasbalsa, remou, transforma i substitueix una multitud de coses i d'interessos establerts que ja han complert la seva missió i que ja no poden respondre a les noves necessitats.

Es sempre dolorós un canvi aixís pel que, engorronint-se en l'estancament d'una determinada posició, li toca el trist paper d'haver-se de subjectar per força a les noves formes. En el fons no responen a gran cosa més els clams de bona part dels que avui es queixen. Penseu, sinó, en aquestes significatives paraules amb que uns prohoms de la Rioja tracten d'aixecar a l'opinió contra el port franc de Barcelona: «Cataluña se agita, trabaja, lucha; se impone, y esto no puede ser». Es clar!

Amb motiu de la concessió de Dipòsit Franc, el Centre Cotoner de Barcelona ha dirigit els següents telegrams:

«Excm. senyor President Consell de Ministres.

Centre Cotoner de Barcelona es complaix expressar g'atitut concessió dipòsit franc aquest port evident manifestació fructífera labor Govern.— Trias, president. Par, secretari.»

«Excm. senyor Ministre d'Hisenda.

Centre Cotoner de Barcelona apreciant degudament feliç actuació de V. E. de la que's mostra palpable concessió dipòsit franc aquest port, pròleg mides regeneració financiera país, expressa satisfacció associats i respectuosa felicitació mateixos.— Trias, president. Par, secretari.»

«Director General de Comerç i Treball.

«Gratament impresionat concessió dipòsit franc aquest port, Centre Cotoner de Barcelona trasmet calurosa felicitació dels seus associats.— Trias, president; Par, secretari.»

cosc Font, van d'empenyar d'una manera admirable l'inspirada composició del mestre Verdi «Il Trovatore».

El públic va aplaudir als artistes que treballaren amb el major bon zel i voluntat, que feu que p' gats a mi a un bon conjunt ben onivertit.

El Foment esta agratís im del popular tenor Antoni Marqués, per haver pres part en aquesta funció, d'aquesta manera tan desinteressada.

El conjunt, podem dir que fou un èxit pel: organitzadors d'aquesta festa mereixen tota classe de honors: els nostres companys Emili Planas i R. Batlle, que es deuen els treballs de l'organització.

El curs Montessori

Se suplica als favorecuts amb una matrícula que costea l'Ajuntament pera el curs Montessori, se serveixen passar dimecres de 12 a 1 per el Negociat de Instrucció, Beneficència i Sanitat al objecte de recollir la matrícula.

De l'U.F.N.R.

Foment Republicà
Català de Sans

El passat diumenge tingué lloc el benefici per les escoles de dia, que funcionen en aqua a nitrat, assistint-hi una nombrosa concorrencia que va omplir el local per compler.

Els coneguts artistes d'òpera, senyors: Emilia Vifas, Mercè Arenas, i els senyors Antoni Marqués Joan Valls i Fran-

Dels actes de Perpinyà

Impressió

Hi ha moments en aquestes grans manifestacions que amb tota lleialtat donen els pobles, que son impossibles de fer-los viure per medi de la ploma del cronista. Això mateix ens passa a nosaltres al voler donar avui una impressió de lo que foren els moments més emocionants que abundaren en els diversos actes celebrats a Perpinyà.

Experimentàrem entre varis catalans rossellonesos l'agradable efecte que'ls havia produït el sentir els vibrants discursos dels oradors expressats en la nostra dolça llengua. Aquests bons catalans un xic descatsats per falta d'una continuu relació se sentien com estranys, atrets de que la seva llengua que fins avui l'havien considerada com molt secundària, com germana que és de la francesa, tenia caients dolcissims com la que parlava Voltaire.

Es doncs un gran respecte i amor per la nostra llengua una de les coses que s'han conquistat en l'anada dels catalans a Perpinyà, que no'ls hi pogué infiltrar del tot l'admirable bisbe monsenyor Carleade du Pont que essent francès d'origen, tingué el noble gust d'aprendre la nostra llengua per poder-se expressar amb ella als seus fidels.

Moment d'emoció, de sentiment, fou la recepció tinguda a casa la vila en la que amb tanta sinceritat i catalanitat parla l'Abert Bastardas.

I que podria dir-ne jo de l'efecte produït al teatre, caldejat d'entusiasme per una multitud, quan l'ignasi Iglesias, amb veu vibranta, tremolosa, fela ofrena a l'alcalde d'aquell sentit document dels nacionalistes de Figueres, endreçat als soldats catalans morts durant la present guerra? Tothom se senti conmutat i molts ulls aspernejaven llàgrimes.

L'Alfons Maseras, fill predilecte com és de la nostra terra, fervent patriota com cap altre, volgué rebre el degut homenatge als heroics catalans que del començament de la guerra s'allistaren voluntaris en l'exèrcit de la mort de la Legió estrangera. Aquesta justa nota d'homenatge la portà en Maseras en el terreny degut. Expressant-se en francès, per que tots els corresponents ho entenguessin i ho expandissin, feu veure la importància d'aquest acte de patriotisme d'uns homes fills d'un país

que no tenen, com els polonesos, un problema tan vital per resoldre. I no obstant foren potser més els catalans que hi anaren que no pas tots els fills d'aquesta màrtir Polònia, que s'hi sentiren com obligats per una força suprema de la seva voluntat. Un català vingué de Xile per allistar-se en aquestes files de la legió estrangera que tanta sang ha vessat per la causa de la França.

El nostre Pere Corominas, plantejà en el seu discurs el difícil problema de la super-nacionalitat. No altra cosa era d'esperar del seu alt esperit patriòtic i això unit al seu talent proclamar, contribuï a que ell donés en el mite de la nota que Catalunya havia de donar en un semblant acte.

De l'Angel Guimerà, d'aquest vell patriarca de la nostra terra, que'n podríem dir que no fos mostrar una vegada més la seva fe en Catalunya? El moment de col·locar-se en el seu pit, al costat mateix de la insígnia catalana de que anaven provistos tots els expedicionaris, les insígnies de la Legió d'honor, fou solemne, únic. El nostre gran Guimerà, conmutat i impressionat, contestà a les sinceres paraules que l'alcalde li dirigí, en nom del Govern de la França. I amb tota simplicitat exclamà: «Jo, després de Catalunya, lo que més he estimat i estimo és la França».

Motius per anar fent inacabable aquesta impressió serien l'efecte que ens feu el veure un troc de la França en guerra. Com ja ho digué en Corominas a l'arribar a Barcelona, més que la França militarment mobilitada, hem vist mobilitats el seu patriotisme, la seva fe, la seva bondat i la seva caritat pels desgraciats d'aquesta lluita. La visita dels hospitals ens causà una emoció fondíssima.

A l'acabar aquestes quartilles, volem retre sincer homenatge de gratitud per tots els elements directores de Perpinyà: Comité de recepció, premsa, autoritats, etc., tots son dignes de les més efusives gracies per les atencions de que ens feren objecte.

Una poesia de l'Angel Guimerà

En el banquet oficial que's donà als expedicionaris catalans que anaren a Perpinyà es llegí la següent poesia inédita de l'Angel Guimerà:

Als nostres germans del Rosselló

La encalzada us portem de germanó,
que una raga hem sigut i una Nació.
Mes dins les venes diu la sang botent
que ho som i que hem de ser-ho eternament.
Salut i gloria, oh fills del Rosselló!

Hem traspassat la ratlla partionera
entre aquí i els d'allà que's deu frontera.
Mes frontera pel cor mai ho ha sigut!
No hi ha partions: per honra, per virtut,
per fe en demà, som una Patria entera!

Nostra casa patirà té'l mateix nostre.
Fum de les llars i el rés, si es nostre o vostre
cap amunt no's conto, que unit hi va;
i Deu quan beneixia al català
meitat es per vosaltres, meitat nostre.

Mes avui hem vingut de l'altra terra.
a frech de cor per veure com s'aferra
lo demà triomfador en nostre pit.
I a junjar nostra veu al vostre crit:
Amunt les armes fins malar la guerra!

Per sobre'l mar del món civilisat
onada de barbàrie s'ha aixecat
que'l buf del diable cap als bons desboca;
mes Deu us ha clavet hont sou com roca
i la onada en brumera s'ha tornat

Quin goig xafar lo cap de l'escorçó!
Fins s'alçará més alt lo Canigó!
De les mares los cors reverdirán!
Sos fills ja somrisents los naixerán!
Los troncs de l'orgull ja no hi serán!
Salut i gloria, oh fills del Rosselló!

ANGEL GUIMERÀ

Els francòfils de l'Empordà

El document dels francòfils de l'Empordà llegit per l'ignasi Iglesias al mite del teatre de Perpinyà diu aixís:

«Honorable senyor:

«Aprofitant la vinguda dels honorables literats, artistes i representants de l'intel·lectualitat de Catalunya en aquesta noble terra francesa, el partit d'Unió Federal Nacionalista de Figue-

res, representant la manera de sentir de la majoria dels ciutadans de l'Empordà, us envia la més cordial salutació i, amb ella, una branca d'olivera arrencada del cor del noble Empordà, per que sigui dipositat sobre la tomba dels catalans de França que lluitaren i moriren per la veritable civilització i pel Dret ultratjat.

«Que la nostra piadosa ofrena, testimoni d'aquesta guerra, no sigui ja mai perduda i sigui el testimoni de la nostra fe en una plena pau gloriosa, bastida sobre les ruïnes del més innoble imperialisme estrangulador de la

Libertat dels pobles i dels homes.

«Que la França dels nostres amors conservi la força i la serenitat indispensables per continuar així la salvaguarda de la dignitat humana.

«Si l'Empordà i Figueres han passat amb vosaltres, catalans de França, els dies de festa i prosperitat, hem volgut avui, sofrir amb vosaltres els dies gloriosos de dol.

«Visqui la causa de la Civilització i del Dret! Visquin els al·liats i la França gloriosa!

«El president de l'U. F. N. R., Puig Pujadas.»

Discurs den Pere Corominas

Voldria expressar del millor modo possible la veritable significació de aquest acte. I per a fer-ho intentaré valdre de paraules curtes, fermes i clares. Per la seva transcendència i pel seu caràcter es necessari qu'això es consigní sense vacil·lacions.

LA NEUTRALITAT

Els que avui venim aquí en representació dels partits, dels organismes i dels ajuntaments de l'altra banda del Pirineu pertenciem a un estat neutral. El Govern ha adoptat la política de la neutralitat i nosaltres que pertencíem a aquest Estat no's podem separar d'aquesta política. Aquí a Barcelona som per aquesta raó neutrals.

Però nosaltres som homes i cadascú de la seva consciència que no pot deixar de jutjar i estimar el bé i avorir el mal. I quan hem sapigut lo del «Lusitania», i lo de Bèlgica i les ciutats lliures bombejades, hem llegit el que s'ha dit en pro i en contra, hem jutjat amb la major serenitat, i la nostra consciència ha tingut de formular la més terrible condemna.

EL NOSTRE ACTE

En el nostre país s'hi han acullit molts estrangers que fan us de la nostra hospitalitat per a treballar en favor de la seva patria. Nosaltres no hem d'atacar ni de censurar aquesta actitud sigui qui sigui el que l'adopti. Per a tots han sigut els nostres respectes i les nostres consideracions en qualsevol ordre de les relacions qu'això ens ha motivat. Comercialment ens hem entès amb uns i amb altres. Han fet compres a la nostra terra els francesos i n'han fet els alemanys mentres han pogut.

Però es que ademés els alemanys han intentat una cosa que de cap manera pot passar sense la protesta de la nostra dignitat ofesa. Els alemanys han volgut dirigir l'opinió espanyola, encaminar-la, instituir-se en ella. I això, que pertany a l'exclusiva prerrogativa del nostre esprit, que atacar a la més alta expressió de la nostra independència nacional, això no pot de cap manera deixar-nos en el silenci, ni fer-nos confondre la cortesia amb un renunciament indigne.

I volem fer aquest acte d'avui, per a dir ben alt al poble de França, nosaltres que som una part vital de Catalunya i d'Espanya, que no es cert que els alemanys dominin les simpaties del nostre país, que no vos deixeu enganyar per l'organització alemanya i que sapigueu que per a demostrar aquesta suposada simpatia els alemanys no han fet més que montar una gegantesca contrafacció de l'ànima espanyola.

GERMANS DE RAÇA

Devant d'això no hi ha modo digne d'ésser imparcial. Però, ademés, som amics de França per que som els vostres germans de raça. Hi ha entre vosaltres i nosaltres una tan íntima relació històrica que quasi us podria dir que no tindria explicació l'història d'un dels dos pobles sense la del altre. I per què haig de recordar-la ara aquesta història? Delxeume dir no més que mentres vosaltres m'enteneu quan parlo amb la meua llengua, hi ha molts espanyols que sabrien o no voldrien entendre'm.

Tan catalans son els catalans d'Espanya com els de França. Els nostres avis morien al redós d'unes mateixes lleis, a l'ombra d'un mateix Estat, i dia vindrà, jo no se com, però vindrà, en que nosaltres o els nostres fills tornarem a aplegar-nos en una mateixa convivència. Per que hi ha una llei de Deu que vol que tots els homes de una mateixa nació vinguin sota l'imperi d'una sola llei.

Nosaltres sentim els batecs del nostre cor, la nostra sort ens interessa sempre com la propia sort, per que si no es l'efecte del nostre veïnatge i del entrellat dels nostres interessos, és l'última relació de la raga la que'n fa conivire espiritualment amb nosaltres.

Mentres vosaltres estiguen en guerra no hi haurà en les nostres llars ni

pau ni alegria. Les nostres desventures i les nostres glories ens treballen com si fossin dintre mateix de casa. I jo us puc assegurar que, com un dolc esclat d'aquest sentiment de germanor, el dia en que'ls nostres soldats tornin de la guerra, coverts de la polsaguera arrebegada en els camins de la Prussia venuda, nosaltres sentirem una santa satisfacció en aixecar unlaire els nostres fills per a que saludin als defensors de la nostra llibertat.

L'OBRA DE FRANÇA

I si per tot això portem a la França l'homenatge més sentit de la nostra simpatia, també li portem el més fondo tribut de la nostra admiració per la seva gran obra d'aquestes jornades.

Fins ara havíem estimat aquesta França dolga en el sentit i humana en el pensar, on la gràcia del mon venia a renovar-hi les elegants frivolitats. Però ara, d'enga que'ls prussians han emprès la ruta per les planes de la Bèlgica, estimem ademés a la França que sab empunyar l'espasa venjadora i amb el nostre amor a la nostra patria hi va també el nostre amor als vostres soldats.

Un poble que's porta com us porteu vosaltres pot morir, però no pot esser vençut. Per que sobre el vostre heroisme hi poseu la gran virtut de la prudència. Quasi mai gouseu parlar de les vostres victòries. I be, jo que soc un extranger vos dic ben alt i ben clar que tinc una fe inquebrantable amb la gran victòria de la França.

Vosaltres, ademés, esteu tan atrafegats amb la vostra lluita i teniu tan fets els ulls en l'enemic que no vos podeu donar compte de com al costat d'aquests grans fets aneu creant un nou valor humà d'immensa trascendencia. Vosaltres mentre fabriqueu municions, esmoleu les armes i deteu els barbes en els camps a on e-vostres avis varen deturar als soldats d'Àtila, esteu creant una gran fe not el món en la virtualitat de l'energia i de la valua espiritual de França.

Nosaltres ens havíem acostumat a veure el sentiment patriòtic com a més gran sentiment de l'humanitat. Quan un poble es troba, com el nostre, amb set departaments invadits i amb l'enemic a les portes de la capital, te dret a reduir-se a pensar i a procurar no més per ell. Al capdellat no faria més que afectar una modalitat del patriotisme i el seu bon nom no se'n perjudicaria per a res. Però vosaltres heu fet més, vosaltres heu treballat per la vostra patria i mentres tant encare vos queda força i generositat per a recollir els belgues al llavre, els montenegrins a Lyon, i els serbis a Marseille, creant en el cor dels homes la unió d'una França mare de pobles.

I jo en la dolça admiració d'aquest nou sentiment que heu creat amb el vostre amor, penso amb aquests homes del nord que vos porten tot el que poden per a ajudar-vos a la vostra obra, penso, després, en aquests altres pobles que poden rebre dels vostres braços generosos la cordialitat d'una futura federació llatina i el meu amor per la vostra patria es encare més gran i se'n va cap als somnis d'una gloriosa fraternitat de la raga llatina.

L'importancia dels actes

La manifestació catalana-francesa haguda a Perpinyà ha repercutit per tot arreu de la França. Els principals diaris de París i dels departaments del Migdia publiquen llargues ressenyes dels actes celebrats amb tanta pompa a Perpinyà el diumenge.

Sens dubte que ells portaran agradables conseqüències com la de que s'haurà establert entre els catalans de Espanya i de França una relació més íntima de la que fins avui havíem tingut.

Telegrames

Els telegrams enviats a proposta de l'Albert Bastardas al president de la República i al general Joffre, diuen així:

«Poincaré.—President de la República.—Paris.
Numerosa delegació espanyola arribada de Barcelona i reunida a l'Aldia de Perpinyà per a testimoniar la seva simpatia a França, preguntant-se trasmeti el més viu i respectuós afecte.—Denis, alcalde».

«Generalissim Joffre.—Gran quarter general.
Numerosa representació espanyola arribada de Barcelona i reunida a l'Aldia de Perpinyà per a expressar la seva més calurosa admiració als heroics exèrcits aliats i a la confiança en la victòria final; m'encarrega trasmeti al gran què: militar català les més afectuoses i respectuoses simpaties.—Denis, alcalde».

«Generalissim Joffre.—Gran quarter general.
Numerosa representació espanyola arribada de Barcelona i reunida a l'Aldia de Perpinyà per a expressar la seva més calurosa admiració als heroics exèrcits aliats i a la confiança en la victòria final; m'encarrega trasmeti al gran què: militar català les més afectuoses i respectuoses simpaties.—Denis, alcalde».

«Generalissim Joffre.—Gran quarter general.
Numerosa representació espanyola arribada de Barcelona i reunida a l'Aldia de Perpinyà per a expressar la seva més calurosa admiració als heroics exèrcits aliats i a la confiança en la victòria final; m'encarrega trasmeti al gran què: militar català les més afectuoses i respectuoses simpaties.—Denis, alcalde».

A l'arribada de Perpinyà, els expedicionaris enviaren telegrams de salutació a l'alcalde de Perpinyà, a en Juli Pams, al bisbe de Perpinyà i a en Juli Escarguel, agraint-los l'agradada rebuda que se'ls havia dispensat.

El Centre Nacionalista Republicà de Gràcia envia un telegrama, firmat pel seu president senyor Alberdi, saludant als heroics de la França.

El president de l'Ateneu Enciclopèdic en Josep M. de Sucre envia la seva adhesió a la manifestació pel dret a la justícia.

El consell de la Cooperativa Mutual Catalana envia també la seva adhesió per telegrama.

Al Comandant dels 1.er i 2.ºn regiments estrangers i del regiment de marxa d'Àfrica (Salònic):

«Us preguem, volgueu comunicar als soldats d'origen català que voluntàriament lluiten sota la bandera francesa, la salutació fraternal dels seus compatriotes que han vingut a Perpinyà per manifestar als seus germans de França la seva adhesió entusiasta a la causa que els defensen, i disposar l'heroi dels heroics sobre la tomba de aquells dels nostres que han mort al camp de l'honor».

A en Gustau Violet, ajudant convois automòbils, 224, T. M. i Pujol i Vallès, 305.º regiment d'infanteria, 24.º companyia:

«Els catalans de l'altre costat dels Pirineus que hem vingut a Perpinyà per manifestar la nostra fraternitat a catalans de França, a l'hora del perill, i els nostres vots per la victòria de la Raó i de la Civilització, us adreçem la nostra primera salutació, així com també als altres catalans que lluiten per la França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

Don Angel Guinard, envia al president de la República, M. Poincaré, el següent telegrama:

«Profundament commogut per l'honor que m'ha fet el Govern francès, prego al senyor President de la República d'acceptar el respectuós homenatge de la meua viva gratitud i del meu reconeixement a la noble i dolça França».

que ha obeït aquest criteri de persecució dels elements directores de les classes obreres que amb tanta força es manifesten a Sabadell en tots aquells moments en que estan en perill els seus drets, que solen ésser trepitats per actes governamentals que sense basar-se en res positiu passen per damunt de la llei, sense que després se'ls demani cap mena de responsabilitat per les causes que ells poden motivar en un probable moviment popular de protesta que com resultats d'ells s'exteriorisi.

Al governador deuen demanar-se

EL MUNICIPI

La sessió d'ahir

Seguien les precaucions als voltants de l'interior de la ciutat, que li donen el caràcter d'un fortí.

Al vespre d'ahir a la tarda les manifestacions republicanes se reunien en el despatx de secretaria per a canviar impressions respecte als assumptes a tractar en Consistori.

A mitj quart de set començà la sessió ordinària de primera convocatòria, presidida pel alcalde accidental senyor Duran Ventosa.

Se llegí i s'aprovà sense discussió l'acta de la sessió anterior.

El senyor DURAN I VENTOSA salutà des de la presidència que ocupa accidentalment al Consistori i s'adreçà a ésser ben rebut i exclusivament l'alcalde de Barcelona, sense recordar-se que per any a una part polítics.

DESPATX OFICIAL

Se dona compte del despatx oficial en el que hi figuren les següents comunicacions:

Ofici de l'alcalde, de fetxa, 10 dels corrents, p. sant en coneixement: de la Corporació municipal que en el dia ha de augmentar-se d'aquesta ciutat per un període de temps que no passarà de vuit dies i significativament a la vegada que durant la seva absència s'encarregarà de l'Alcaldia el primer tinent d'alcalde don Lluís Duran i Ventosa. (Enterat).

Ofici del Govern civil de la província resolent el recurs interposat per don Jacobo Garcia de San Pedro i don Josep Gasó i Vidal contra l'acord d'aquest Ajuntament, relatiu a l'imposició d'una multa als propietaris que realitzen obres sense permís o contra les disposicions de les ordenances municipals. (Passà a la Comissió corresponent).

Ofici de la secretaria municipal acompanyant, per a la seva aprovació, l'extracte dels acords presos per aquest Ajuntament durant el mes de desembre darrer. (Aprovat).

Ofici de l'Alcaldia pat a que's procedeixi al sorteig dels dos propietaris que en sustinució dels senyors Grau i Moritz, han de formar part de la comissió d'Aixampla. (Resultaren elegits don Enric Balló i Balló i don Bertomeu Oller Roig).

També figura en el despatx oficial una comunicació del Comitè municipal republicà federalista de Barcelona interessant que's posi en la galeria de catalans vivents el retrat de don Pere Sala Valer Director que fou del periòdic local «El Diluvio».

Els senyors PUIG I ALFONSO I GINER DE LOS RIOS pronuncien breus paraules laudatòries pel difunt senyor Sala i s'acorda que la comunicació passi a la Comissió corresponent.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

El vice-president de la Mancomunitat don Albert Bastardas estigué a l'ahir a visitar el senyor Prat de la Riba, manifestant-li la satisfacció dels catalans que han anat a Perpinyà per les mostres d'afecte de que se'ls havia fet objecte.

totes les responsabilitats de lo que pugui succeir a Sabadell, tot per no haver deixat manifestar públicament als obrers el seu criteri com tenen dret a fer.

Nosaltres hem de protestar de que pels capritxos de qui sigui, s'hagi lligat al poble treballador de Sabadell a una vaga que quan no reportarà la misèria a moltes llars humils, tot per la gràcia i caprici de gent després que no li preocupen aquests moments d'angoixa perquè ha de passar tot sovint el pobre treballador.

El senyor PUIG DE LA BELLACASA n breus paraules s'adreçà als propòsits dels senyors oradors, estimant que és convenient que'l Municipi, no deixi de banda aquest assumpte.

El senyor VILA MARIEGES intervingué dient que aquest assumpte és majorable.

Creu que la proposició del senyor Rocha dificulta que's procedeixi amb la major rapidesa i que fora convenient el nomenament d'una comissió consistorial que d'acord amb l'alcalde acometés totes les gestions encaminades a evitar la pujada del preu del gas.

Proposa que la Comissió la nomeni el Consistori, o que aquest delegui en l'alcalde i alcautat de designar als regidors que l'hagin de compondre cooperant amb ells en aquelles gestions tan convenientes després de l'estat d'opinió, en la que regna una veritable i justificada euforisme, que s'ha creat a la nostra ciutat amb l'acte de les companyies productores de gas.

El senyor ROCHA creu que no hi ha necessitat de nomenar una comissió consistorial. La potència d'enllumenat que encara no ha nomenat la Comissió d'Hisenda, després de l'informació pública que proposa podria procedir a les gestions que cal fer sense perdre de temps, si aquella no fa com en el bñ anterior que's regionalitzes que la composaven no feien ni deixaven.

Potser, afegí, ara no succeirà com a llavors i mjo me'n felicitaré que Ss. SS. me segueixen les pejaides del seu company, senyor Rosés, que tingué de disminuir la presidència d'Hisenda declarant-se frassat.

El senyor BORRULL, com el senyor Vila Marieges, creu que la qüestió és inajornable i que procedeix una fórmula ràpida.

Soste que l'alcalde junt amb la junta de regidors haurien de dictaminar respecte lo preceptat en contracte de l'Ajuntament amb les companyies, les quals se comprometren a rebentar el preu del gas i que a l'hi h'hi pogués disminuir.

El senyor PUIG DE LA BELLACASA diu que lo que lo procedeix és acceptar la proposició del senyor Rocha.

El senyor VILA MARIEGES torna a insistir que'l procediment que's proposa és massa llarg i que l'Ajuntament deu durar dels clams justificats de l'opinió, donant una prova d'energia i no d'abulia.

El senyor PUIG DE LA BELLACASA se lamenta que sempre que's tracta de coses que afecten a la Comissió d'Hisenda, se'ls posi una pistola al pit, exigint una celeritat que no s'exigeix a cap altre assumpte.

El senyor ROCHA diu que manté íntegrament la seva proposició.

El senyor VILA MARIEGES anuncia una esmena a la proposició, proposant que's nomeni una potència de regidors per a que junt amb l'alcalde comencin tot seguit les gestions apropiades representants de les companyies per a que l'aument del preu del gas no s'arribi a fer efectiu.

El senyor ROCHA s'oposa a l'acceptació de l'esmena.

La PRESIDENCIA anuncia que des de demà començarà les gestions interessades a prop dels representants de les companyies, cridant-los a l'efecte, malgrat creure que no es treurà gran cosa.

El senyor VILA MARIEGES se dona per satisfet i retira l'esmena.

En votació ordinària s'aprova la proposició incidental.

Les conclusions passaràn amb la proposició aprovada a la Comissió d'Hisenda.

El port franc

Se donà compte d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

El senyor DURAN I VENTOSA des de l'apreciació d'una altra comunicació de l'alcalde accidental exposant la conveniència de que l'Ajuntament cooperi amb sa esfera d'acció a les gestions fetes per l'alcalde presidència a Madrid, respecte de que sigui un fet definitiu la concessió d'un Port franc a Barcelona; ratificant la petició dirigida al ministre d'Hisenda, sotscrip'ta pel l'alcalde don Josep Collaso i Gil i els presidents de les entitats econòmiques, i acordant el nomenament d'una comissió que's dediqui a l'estudi de tant important matèria.

que la comissió ratifiqui tot lo fet pel senyor Collaso.

El senyor VEGA MARCH en breus paraules s'adreçà a les manifestacions de la presidència i acaba presentant la següent proposició:

Primer: Que l'Ajuntament fassa seva la firma de l'alcalde don Josep Collaso posada en l'instancia de les societats Econòmiques a que dita comunicació es refereix, en quant l'esmentada instancia coadjuva a les peticions que té formulades aquesta Corporació a prop de l'establiment de zones neutrals.

Segon: Que's tribui un expressat vot de gràcies als senyors que formaren la Comissió Consistorial de zones neutrals durant el bñ anterior, a quins treballs amb tant entusiasme realitzats se deu la acurada direcció de la campanya quins resultats en partit a la punta de recollir-se.

Tercer: Que per a la continuació de dita campanya i a l'encarregar els treballs que'l compliment de s'acords municipals relatius a les zones franques convinguin fer es nomeni una Comissió Consistorial formada per sis senyors regidors amb el mntreix acomés que tenia la Comissió del bñ anterior.

Quart: Que a fi de que la Comissió a que's refereix l'apartat anterior pugui començar i seguir en son cas les orientacions que tant acort adoptades per la Comissió anterior, formi part de la mateixa don Oriol Martorell que exerci el càrrec de secretari de la Comissió darrerament esmentada i quins coneixements en l'especialitat han de resultar altament beneficiosos per a la fclis resolució del problema.

La PRESIDENCIA proposa que's sospengui la sessió per a que's grups consistorials se possin d'acord abans de l'aprovació transcrita.

Aixís s'acorda.

Interregne

La suspensió dura una hora i mitja. A dos quarts de nou tocats se reanua la sessió.

La PRESIDENCIA diu que la proposició ha sigut acceptada.

El senyor COLOMINAS MASERAS presenta la següent esmena a la proposició, que també és aprovada.

«Que l'apartat quart quedí redactat en la següent forma: Que a fi de que la Comissió a que's refereix l'apartat anterior pugui començar i seguir en son cas est orientacions amb tant acort adoptades per la Comissió precedent, pugui ajuntar-se, si ho creu convenient, a un o varis dels senyors que constituïren la Comissió Consistorial que funcionà en l'anterior bñ, amb les mateixes facultats que's senyors regidors nomenats amb arreglo a la base tercera».

Se procedeix a l'elecció dels regidors que han de formar la Comissió Consistorial per el port franc, essent nomenats els senyors Rocha, Vila Marieges, VEGA MARCH, de Riba, Gil i Grañé.

L'augment de jornal als empleats municipals

Se donà compte de la part dispositiva de l'informe de la Junta de regidors respecte als dictàmens de la Comissió d'Hisenda, resolent l'assumpte de l'augment dels jornals als empleats municipals quins sou no passi de 30 duros.

Com que aquest informe no era conegut de la Comissió d'Hisenda aquesta se reuní per estudiar-lo, sospens-se la sessió per breus moments.

Al reanuar-se la sessió el president de la Comissió d'Hisenda demana que se lleguixi la següent esmena al dictamen de minoria, sotscrip'ta pel senyor Puig de la Bellacasa:

Primer: Que previ informe de la Comissió d'Hisenda, se procedi a examinar amb exactitut els funcionaments compresos en l'acord de 25 de gener a l'objecte d'evitar les greus i injustes anormalitats que's produïren de n opracticar-se dita determinació.

Segon: Que's funcionaris compresos en la Relació que aprovi V. E. a proposta de la Comissió d'Hisenda se'ls abon l'auxili extraordinari amb càrrec als remanents que mensualment vagin resultant per no usar l'ajuntament l'integritat de la dotzava part corresponent dels crèdits consignats per al personal de cada article que no hagin degut ésser anulats a en els que's dits remanents no sobreixin, i des del primer moment, per al personal compres en articles en lo que no hagi remanent, amb càrrec al capítol 11 article únic, que's declara afecte a aquell destí per la quantitat de 60.000 pessetes.

El senyor ROCHA advertí que l'esmena podrà aprovar-se sense que's declari que si no's pot reunir la Junta de Vocals Associats pel dia que's senyal, seguiràn cobrant els favorables pel dictamen.

El senyor DESSY MARTOS creu que la Junta podrà reunir-se en el plaç fixat.

El senyor PUIG DE LA BELLACASA diu que l'esmena ha sigut redactada sota l'impressió de que si pel 15 d'abril la Junta no's reuneix, qualsevol regidor podrà demanar lo que indica el senyor Rocha.

El senyor ROCHA anuncia que el serà el regidor que demanarà allò, en cas de no reunir-se la Junta de Vocals Associats.

El senyor DESSY MARTOS rectifica dient-hi al senyor Rocha que pot estar tranquil, ja que el farà tot lo que sigui convenient per a que's seus desitjos no quedin defraudats i al efecte presenta una esmena proposant que l'auxili transitori a que's refereix l'acord de 25 de gener passat s'engeguí començant en term fins el dia 15 d'abril pròxim, data en que

segurament podrà haver-se constituït la Junta municipal, a l'ique's s'interarà els acords necessaris per a l'alteror solució del problema.

S'aproven ambdues esmenes que queden incorporades al dictamen de minoria, que també és aprovat, triomfant el criteri de les esquerres un cop més, després de la renúncia del dictamen de majoria.

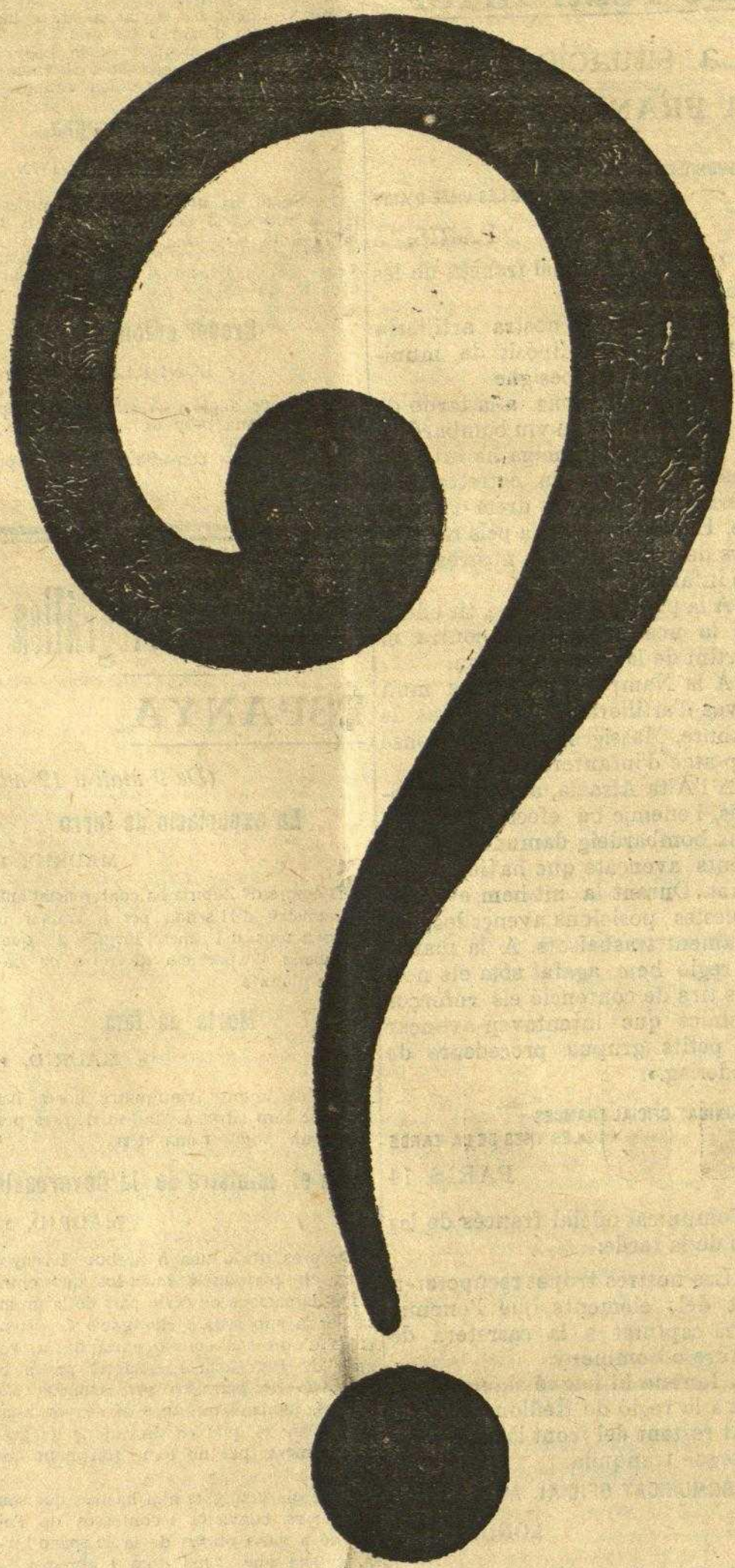
L'encariment dels queviures

Se dona compte d'unes esmenes presentades a la proposició del senyor Vega per anar a l'annotar els dictes de l'encariment dels queviures llegit la sessió passada, que's contrari a l'acció que al seu judici ha de realitzar l'Ajuntament.

S'entaula un llarg debat en el que intervien varis regidors i finalment queda aprovada la proposició del senyor Vega amb les següents esmenes:

Una sotscrip'ta pel senyor de Riba, que'l apartat segon se redacti en aquesta forma: «Que s'acordi per sa part portar a la pràctica en quant sigui possible totes i quant arribi l'ocasió, que huxi els propis acords de la Junta de Subsistències les solucions de concurs municipal indicades en el document redactat per aquell organisme».

Que l'apartat sisè sigui: «que anida a la necessitat de promoure obres per a donar treball als obrers, existents, la de venençarlos per a preparar la ciutat a l'objecte de que al realitzar-se l'Exposició d'Indústries elèctriques se trobi en estat d'adorn i urbanització convenient, i ambduos objectes es designi una comissió composta de sis regidors, que baix la presidència de l'alcalde, determini les obres que no disfrut de consignació en els pressupostos aprovats, siguin convenient realitzar als objectes indicats, i una vegada aprovada pel Consistori la relació indicada, es procedeixi a la forma que el Consistori acordi, a l'efecte dels projectes convenient que servixin de base per a que la Comissió d'Hisenda estudi la forma de trobar els medis necessaris per a portar

En què consistiràn les **10,050** pessetes
que ofereix als seus consumidors la casa

QUINTANA & COMPANYIA
Concessionaria de la sens rival
AIGUA DE TAULA

“IMPERIAL”